

παξ. Εὔβ. (Γαλτσ.) Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ. Σιν.) Λευκ. Παξ. γοργογιάννης Κέρκ. (Ἀργυράδ.) Λευκ. Παξ. — Α. Βαλαωρ., Ἔργ., 3.265 — Π. Γενναδ., Λεξικ. φυτολογ., 232 Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 220 κ.ά. — Λεξ. Βερ. 134 γοργογιάνης Σάμ. (Μυτιλην.) Στερελλ. (Βαρετάδ. Σπάρτ.) γοργόγιανος, Μ. Στεφανίδ., ἐνθ' ἄν., σ. 232 γοργογιάνος Στερελλ. (Ἀράχ.) γοργογιάνους Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀργουγιάνης Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) ἀργουγιάνης Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Κατάκαλ. κ.ά.) βουρβουγιάνης Σάμ. (Κουμαδαρ.) θηλ. γοργογιάνη Κέρκ. γοργογιάνη Στερελλ. (Σιβ.) γοργόγιαννη Π. Γεννάδ. Λεξικ. Φυτολ. 213 — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γοργογιάνη Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. οὐδ. γοργογιάνη Ἡπ. (Μαργαρ.) Ζάκ. Κέρκ. Κρήτ. — Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ. φυτ. 63, 67, 68, 69 — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. γοργογιάνη Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Περούλ. Ραχτ.) γοργόγιανο Λεξ. Βλαστ. 449 γοργογιάνη Σάμ. γοργιάνη Πελοπν. (Κλειτορ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γι αἶ ν ω.

1) Εἶδη ἀγρίων θαμνωδῶν φυτῶν τῆς οἰκογενείας τῶν Χειλανθῶν (Labiatae): α) Ἐλελίσφακον τὸ ἱεροβότανον (Salvia verbenaca) πολλαχ. Συνών. ἀ γ ρ ι ο β α σ ι λ ι κ ὸ ς 2β, β ο υ τ τ ρ ὅ χ ο ρ τ ο. β) Ἐλελίσφακον τὸ ἐρυθρανθές (Salvia sclarea) Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ. Ραχτ. Ρόδ. Σιν. κ.ά.) — Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 300. Συνών. ἀ γ ρ ι ο β α σ ι λ ι κ ὸ ς 2, ἀ ι γ ι ἄ ν ν η ς. γ) Ἐλελίσφακον τὸ ὄρμιον (Salvia horminum) Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. κ.ά. — Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ. φυτ., 69. Συνών. κ α υ λ ὅ χ ο ρ τ ο, σ α ρ κ ο θ ρ ὀ φ ι. δ) Ἐλελίσφακον τὸ φαρμακευτικόν (Salvia officinalis) Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 300 Χελδρ. - Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ. φυτ., 69 — Λεξ. Βλαστ. 477. Συνών. ἀ λ ι σ φ α κ ι ἄ 3, κ υ ν ο μ α λ ι ἄ, μ η λ α σ φ ἄ κ ι, μ η λ ο σ φ α κ ι ἄ, ν ε ρ ο φ α σ κ ο ὕ δ ι, φ α σ κ ο μ η λ ι ἄ. ε) Ἐλελίσφακον τὸ τενόρειον (Salvia tenorii) Μέγαρ. Στερελλ. (Δεσφ.) Σάμ. (Κουμαδαρ.) κ.ά. στ) Φλομὶς ἡ θαμνώδης (Phlomis fruticosa) Λεξ. Βλαστ., 461. Συνών. ἀ γ κ α ρ α θ ι ἄ, γ α ι δ ο υ ρ α φ ἄ ν α, γ α ι δ ο υ ρ ὀ σ φ α κ α, π α π ο υ δ ι ἄ, π α π ο υ λ ι ἄ, σ φ ἄ κ α, σ φ α κ ο θ ρ ὀ φ ι. ζ) Τεύκριον ἡ χαμαίδρυς (Teucrium chamaedrys) Ἀντίπαξ. Παξ. Στερελλ. (Βαρετάδ. Σπάρτ.) κ.ά. η) Τεύκριον το ξανθόν (Teucrium flavum) Πελοπν. (Κλειτορ.) κ.ά. Συνών. γ α ρ δ ε λ ὅ χ ο ρ τ ο, δ ο ν τ ο χ ὄ ρ τ ι, λ ι β α ν ὅ χ ο ρ τ ο, μ ο σ κ ο χ ὄ ρ τ α ρ ο, μ ε τ α ξ ὀ κ λ α δ ο, ρ τ α ν α β ι ἄ. 2) Εἶδη ποωδῶν φυτῶν τῆς οἰκογενείας τῶν Τραχυφυλλιδῶν (Borraginaceae): α) Ἀγχουσα ἡ φαρμακευτικὴ (Anchusa officinalis) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Κατάκαλ. Τριχοκκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Σάμ. (Μυτιλην.) Στερελλ. (Σπάρτ.) Συνών. ἀ γ γ ο υ ρ ῖ τ σ α, β ο ι δ ὀ γ λ ω σ σ α 2α, φ ο ὕ ρ ν ε λ α ς. β) Κυνόγλωσσον τὸ γραπτὸν (Cynoglossum pictum) Ἡπ. (Αὐλότοπ. Μαργαρ. Πάργ. κ.ά.) Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Κέρκ. (Ἀργυράδ. Κάβ. Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) — Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 583 Χελδρ. - Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ. φυτ., 63 — Λεξ. Βερ. 134 Βλαστ. 449. Συνών. σ α ρ κ ο θ ρ ὀ φ ι, σ κ υ λ ὅ γ λ ω σ σ ο. 3) Τὸ βαθύριζον φυτὸν Βερονίκη ἡ σταχυανθὴς (Veronica spicata) τῆς οἰκογ. τῶν Γρομφαδιδῶν ἢ Χοιραδιδῶν (Scrofulariaceae) Κέρκ. κ.ά. 4) Μέλαινα ἡ πρασίνη κιμωλία, γράφουσα λευκά, πιθαν. ὁ μόροχθος ἡ λευκογραφὶς τῶν ἀρχαίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεδίδοντο ἐπουλωτικαὶ ἰδιότητες Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 232. 5) Χῶμα φαί-

χρουν Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. ἀ λ ε π ο γ ῆ, ἀ λ ε π ὀ χ ω μ α.

γοργογνέθω ἐνιαχ. γοργονέθω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γ ν έ θ ω.

Ταχέως νήθω, κ λ ὶ θ ω ἐνθ' ἄν.: Γνωμ. Ἀργοστοίβαζε καὶ γοργογνέθε Πελοπν. (Λακων.)

γοργογόνατος ἐπίθ. Κάμπ. Κρήτ.—Μ. Φιλήντ., Θρῦλ., 58 — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. γοργογόνατος Κάμπ. Κάσ. Τῆλ. γοργόνατος Μ. Φιλήντ., Γραμματ., 89 Γλωσσογν., 2.145 γοργογότατος Λέσβ. γοργοότατος Κάμπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργὸς καὶ τοῦ οὐσ. γ ὁ ν α τ ο. Διὰ τὸν τύπ. γοργόνατος βλ. Μ. Φιλήντ., Γλωσσογν., 2.145.

Μόνον εἰς ἄσμ., ὁ ταχὺς τοὺς πόδας ἐνθ' ἄν.:

Μαῦρε μου γοργόνατε κι ἀνεμοκυκλοπόδη, πολλὰς φορὲς μὲ γλύτωσες ἀπὸ βαρεῖες φουρτοῦνες (μαῦρος= ὁ μέλας ἵππος, ἀνεμοκυκλοπόδης= ταχύπους) Κρήτ.

Μαῦρε μου γοργόνατε κι ἀνεμοκυκλοπόδη, ἴσως καὶ τὴ βεράσουμε ἐτούτῃ τὴ φουρτοῦνα αὐτόθι.

Μαῦρο μου γοργόνατο, ἀνεμοποδαράτο, πού ῥχεις κοδὰ τὰ γόνατα, τὴ γεφαλὴ ῥσια-κάτω αὐτόθι. || Ποίημα.

Γιὰ ἰδὲς τὸν παλλήκαρο, τί λεβεντιά, τί νιᾶτα, πᾶνον σὲ γοργόνατο, σὲ φτεροπόδη μαῦρο! Μ. Φιλήντ., Θρῦλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀ λ α φ ρ ο π ἄ τ η ς 2, ἀ λ α φ ρ ο π ὀ δ α ρ ο ς, ἀ ν ἄ φ τ ε ρ ο ς, ἀ ν ε μ ο κ υ κ λ ο π ὀ δ η ς, ἀ ν ε μ ο σ ο υ ρ ι α σ μ ῆ ν ο ς (βλ. εἰς λ. ἀ ν ε μ ο σ ο υ ρ ι ἄ ζ ω), ἀ ν ο ι χ τ ο π ἄ τ η ς, ἄ ξ ι ο ς 4, γοργοπόδαρος, γοργοπόδης, γρήγορος, σαῖνι, σβέλτος, φτεροπόδαρος, φτεροπόδης, ἀντίθ. ἀ γ ἄ λ η ο ς, ἄ ν α ρ γ ο ς, ἀ ρ ἄ θ υ μ ο ς 1, ἀ ρ γ η τ ὸ ς Α 1β, ἄ ρ γ ι ρ ο ς, ἀ ρ γ ο κ ῖ ν η τ ο ς, ἀ ρ γ ο π ε ρ π ἄ τ η τ ο ς, ἀ ρ γ ο π ὀ ρ ε υ τ ο ς, ἀ ρ γ ο π ο ρ ι ν ὸ ς, ἀ ρ γ ο π ο ρ ι σ τ ῆ ς, ἀ ρ γ ὀ π ο ρ ο ς, ἀ ρ γ ὸ ς Α 2, ἀ ρ γ ο σ ἄ λ ε υ τ ο ς, ἀ ρ γ ὸ σ η ς, ἀ ρ γ ο σ τ ὀ λ ι σ τ ο ς 2, ἀ ρ γ ὸ σ υ ρ τ ο ς, ἀ ρ γ ο χ ῆ ρ η ς, ὀ κ ν ο γ ἄ ι δ ο υ ρ ο, ὀ κ ν ὸ ς.

γοργογουρρίζω ἐνιαχ. Μετοχ. γοργογουρρῶνται οἰσμένοι Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γ ο υ ρ γ ο υ ρ ῖ ζ ω.

Στενοχωροῦμαι, ταράσσομαι ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἐξύπησε ὁ πατέρας του γοργογουρρῶνται οἰσμένος Ρόδ.

γοργογρήγορος ἐπίθ. ἐνιαχ. γοργογλήγορος Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γοργὸς καὶ γ ρ ή γ ο ρ ο ς.

Μόνον εἰς ἄσμ., ὁ λίαν ταχύς:

Ποιός ἔχει πόδια νὰ σταθῇ καὶ μάτια νὰ τηράξῃ καὶ χεῖρα γοργογλήγορα τὰ στέφανα ν' ἀλλάξῃ (Πελοπν. (Μάν.)

γοργογυρεύω Κ. Παλαμ., Ὑμν. Ἀθην.², 69.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γ υ ρ ε ύ ω.

Ζητῶ ταχέως, μετὰ σπουδῆς, γ ρ ή γ ο ρ α: Ποίημα.

